

Η Φιλοδασική Ένωση Αθηνών σε συνεχή εγρήγορση για το θέμα της εκτροπής του Αχελώου, συμμετέχει κάθε φορά στις συνδυασμένες προσπάθειες των Οικολογικών Οργανώσεων, ενώνοντας την φωνή της στις πιέσεις εναντίον όλων όσων έχουν συμφέροντα για να προχωρήσει το καταστροφικό αυτό έργο.

Σε κοινή ανακοίνωσή τους οι WWF Ελλάς, Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού, Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Φύσης, Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία και Δίκτυο Μεσόγειος SOS εκφράζουν μεγάλη απογοήτευση για την τελευταία συζήτηση στη Βουλή... υπέρ της εκτροπής του Αχελώου.

□

Όπως παρατηρούν, ο υπουργός Υποδομών Δ. Ρέππας δείχνει να μην αντιλαμβάνεται τις πολλαπλά καταστροφικές διαστάσεις της εκτροπής, ειδικά στον καιρό οικονομικής κρίσης που διανύει η χώρα. "Μόνη ελπίδα", από την τοποθέτησή του, αναφέρουν: η δήλωσή "για τον αυτονόητο, άλλωστε, και πάντοτε οφειλόμενο σεβασμό των αποφάσεων της δικαιοσύνης". Στηλιτεύουν ακόμη τη στάση άλλων βουλευτών που "ενώ η χώρα βυθίζεται σε μια απύθμενη κρίση, αναβιώνουν τον αναπτυξιακό μύθο ενός τεράστιου, πανάκριβου και παντοιοτρόπως καταστροφικού έργου".

Οι οργανώσεις επιμένουν πως η εκτροπή αποτελεί ντροπή, αφού:

- Ενέχει υπέρογκο οικονομικό κόστος. Σε καιρό κοινωνικά επώδυνης οικονομικής κρίσης, ο ελληνικός λαός καλείται να πληρώσει άδηλες εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ επιπλέον για την ολοκλήρωση των έργων, χωρίς να έχει καν προηγηθεί σχεδιασμός για τη χρήση του νερού όταν και αν φτάσει στον θεσσαλικό κάμπο.

- Επιφυλάσσει εξαιρετικά σοβαρές οικολογικές επιπτώσεις, ειδικά για τα ευαίσθητα λιμναία οικοσυστήματα που τροφοδοτούνται από τον Αχελώο, δηλαδή την Τριχωνίδα και τη Λυσιμαχεία.

- Χαρακτηρίζεται από επικίνδυνο λαϊκισμό και δεν δίνει λύσεις. Η Θεσσαλία έχει άμεση και απόλυτη ανάγκη από έργα προστασίας και σωστής διαχείρισης των υδάτινων πόρων που διαθέτει, καθώς και από αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, ειδικά υπό τις συνθήκες που διαμορφώνονται από την κλιματική αλλαγή και τις νέες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εκτροπή είναι απλώς στάχτη στα μάτια αγροτών που ψάχνουν απεγνωσμένα για λύσεις στα προβλήματα που επί δεκαετίες προκαλεί η σπατάλη και η κακοδιαχείριση των νερών του θεσσαλικού κάμπου. Η περιοχή χρειάζεται τοπικά έργα διαχείρισης του νερού στη θεσσαλική πεδιάδα, αναδιάρθρωση καλλιεργειών, χρήση συστημάτων άρδευσης με πρόνοια για τη μείωση της κατανάλωσης και προγράμματα εκπαίδευσης των αγροτών.

Η εξαιρετικά κρίσιμη συγκυρία για την εθνική οικονομία και για την ελληνική κοινωνία, καταλήγουν, δεν θα έπρεπε να αποτελεί πεδίο συνέχισης ενός παρωχημένου πολιτικού λαϊκισμού και πελατειακής λογικής, αλλά αφορμή για ουσιαστική πρόοδο και εκσυγχρονισμό σε όλους τους τομείς.